

„Mert írva van..”..... Az írástudás és írásmagyarázat kétélű fegyvere

Az evangéliumokból megtudhattuk, hogy Jézus a Világ Világossága legádázabb ellenségei a farizeusok, írástudók és a főpapok voltak. Csupa olyan ember, és intézmény, akiknek éppen az istenhit példás gyakorlása, tanítása volt a feladata. Akik ápolták a vallási hagyományokat, őrizték és tanították az egy igaz Isten törvényeit, népük spirituális vezetését látták el. Kiválóan ismerték az írásokat, személyes példával jártak elől a vallási törvények betartásában, vezették és tanították népüket.

Akkor hát mi történhetett? Hogy lehet, hogy éppen ők adták halálra a várva várt Szabadítót? A magyarázat az emberi gonoszságban, a bűn természetében, és a Gonosz intelligenciájában keresendő. Az sem véletlen, hogy *Jézus megkísértésekor az ördög a megtévesztéseit írásokra való hivatkozással támasztotta alá.*

A jelenség a hazugság, a bűn parazita voltára utal. Ahogy a hazugság az igazság élősdije (hiszen nélküle nem létezhetne) ugyanúgy az igazság ellenségeinek leghatékonyabb fegyvere az igazság maga, pontosabban az igazság látszata. A bűn az igazsággal takarózik, az igazság leple alatt fokozza „hatékonyágát”. Ha kell az igazság hirdetőinek szerepében ténykedik, ha kell akár királyi vagy főpapi palástot ölt magára. Itt mindjárt fontos előrebocsátani, hogy az írásokra való hivatkozás nem jelenti egyszersmind azt, hogy az ily módon - bibliai idézetekkel - bizonyítani kívánt állítás, tantétel automatikusan helyes. **A zsinórmérték az evangéliumi szellemiséggel való egyezés.**

Az írástudás különösen fontos terepe az ördögnek. Az emberiség történelme során hatalmas pusztítást végzett az un. keresztény gondolkodók tevékenysége által (ókori ismereti szinten kitalált észellenes hittételek kidolgozása, egymásnak ellentmondó tantételek létrehozása és élön tartása) mely a kereszténységet egymással szembenálló, akár fegyveres harcot folytató felekezetekre zilálta szét.

A hittudomány veszélyei

Jézus a názáreti ács fia világos, egyszerű egyértelmű isteni tanításokat hozott a mennyből, az emberiség büntől való megszabadítására és az örökélet elnyerésére. Hogy tanításait ne lehessen meghamisítani, és az aktuális nyelvi jelentéstartalmak változásával félremagyarázni, hasonlatokba és valóságos élethelyzetekbe ágyazta üzenetét. Tanításai az iskolázatlan emberektől a magas műveltségű emberekig mindenki számára érthetőek voltak, és el tudták juttatni a mennyei táplálékot. **Nem igényeltek semmilyen tudományos magyarázatot és előképzettséget.** Az egyszerű nép megértette, lelkével megérezte a tiszta igazságot, mely elemi erővel törte át a bűn homályát, és napvilágra hozta a szellemi vezetők visszaéléseit. De a világ most sem hazudtolta meg önmagát.

Mózesen keresztül Isten átadta hatalmas ajándékát, a Tízparancsolatot, az egyetemes erkölcs máig érvényes alaptörvényét. Ezen egyszerű és világos parancsok hosszú időre biztosíthatták (volna) az ember erkölcsi fejlődését és egy isten hitének kiteljesedését. De megjelent az írástudók élősdiretege, mely egész társadalmi osztállyá duzzadva elkezdte az egyszerű parancsokat értelmezni, magyarázni, majd a magyarázatokat értelmezni és így tovább. Az isteni törvényt beszennyezték emberi okoskodással. Egyre bonyolultabb és áthatolhatatlanabb szövevényt hoztak létre, melyben már csak ők tudtak eligazodni, az igazságra szomjúhozó nép nem. Paragrafusok, szabályok sokasága keletkezett, melyek ólomsúllyal neheztedek a népre. A magyarázatokhoz írástudókra volt szükség, akik jelentős anyagi és erkölcsi megbecsülésnek örvendhettek. Így egy élősdireteg - túl azon, hogy meghamisította a mennyei tanokat - állásokhoz, hivatalokhoz jutott a nép „vezetésében”. Az égből kapott tüzet saját pecsenyék sütögetésére használták. Isten által a tévelygés korrigálása érdekében küldött próféták egy részét megölték, később rájöttek, hogy az írásaikból hasznot lehet húzni, azokat is magyarázni lehet...Az isteni tanok tekintélyét emberei okoskodások vették át, olyannyira, hogy gonoszáguk betetőzéseként az emberiség megváltóját is megölték, mert felfedte hamis üzenetüket.

Jézus távozását követően a sátáni forgatókönyv megismétlődött. A fényt a sötétség követte. A korai kereszténység illegalitásában - vértanúk bizonyágtétele közepette - még hűen őrizte az egy igaz gondviselő és szerető Isten jézusi hagyatékát. De egy pogány császár meglátta a lehetőséget az új vallásban, és üldözés helyett államvallás rangjára emelte azt. És persze azonnal élt a lehetőséggel, hogy az uralkodás szolgálatába állítsa. Az üldözöttből így rövid időn belül üldöző lett. A hatalmi pozíció kedvező táptalajt biztosított az írástudók élősdí hadának akcióba lendüléséhez, mivel egy államvallásnak „erős” filozófiai alapok kellettek. Az evangéliumok túlzottan világosak és „tudománytalanok” voltak, ezért Pál tanításai felé fordultak, melyek a bonyolult farizeusi stílus folytán „használhatóbbnak” bizonyultak. Nem is késlekedtek, hamarosan ádáz viták martalékává vált a szent hagyaték. **Megszülettek a kereszténység fejlődését a mai napig gátló egyetemes tévedések, észellenes hitelvek, melyeket a későbbi konfliktusok által gombamód szaporodó felekezetek kritika nélkül átvettek.** És a felekezetek egyes bibliai tanítások túlhangsúlyozására építve maguk is elméletek aprólékos kidolgozásával definiálták önmagukat, önazonosságukat. Teljesen hiányzott a józanész és gondolkodás kontrollja, lévén a társadalom nagy része iskolázatlan ösfoglalkozású tömeg. A mennyei tanító és tanítás szerepét avatatlan emberi írástudók vették át okoskodásaikkal. A zsidóság vallási vezetőinek létszámához képest egy egész hadsereg szorgoskodott az evangéliumi világosság elhomályosításán, gyakran bizarr elméletek¹ gyártásával és tanításával. A sötét középkor találó megjegyzés e korszak jellemzésére. És ez alól a reformáció sem volt kivétel. Túlságosan is sok volt a szakértő és tanító, akik munkát, állást, rangot, katedrákat kreáltak maguknak. A történelem ismételte önmagát.

A felekezetek – súlyos hibákkal tarkított - tantételei dogmákká merevedtek, elszakadtak az élettől, a tudomány és a társadalom fejlődésétől. Lázás igyekezettel falakkal vették körül magukat, mely elzárta a fény útját, a tévedések korrigálásának lehetőségét, a tudomány és emberi haladás eredményeinek figyelembevételét. Az írásra való hivatkozással konzerválták a tévedéseket, szent hagyományként, jézusi örökségként őrizve azokat. Valójában saját tévedéseik fogságába kerültek. Vakhitet követeltek a követőktől, az értelmes gondolkodást kizárták a hitépítésből. Így szökkenhetett szárba az istentagadás és a materializmus, mely egy csapásra neveltség tárgyává tette a tudomány mögött már régesrég lemaradt „ódon” vallásokat.

Ezeket a tantételeket megfogalmazó írástudók, és nyomukban az egyház(-ak) is a földet tekintették a világegyetem központjának², melyet világító testek (Nap, Hold, apró fénylő pontocska csillagok) vesznek körül. Benne az embert a teremtés fő művének, Isten legfontosabb alkotásának. Ráadásul szerintük még ez a fő mű is félresikerült az első emberpár engedetlensége miatt. Az ókori örökléstan alapján - (mely szerint a férfi magjában kicsi ember van, így az utódokban is Ádám és Éva szerű bűnnel fertőzött emberek kelnek életre) – az eredetileg tökéletesnek teremtett ember a Teremtő terveit keresztülhúzva elfajult. Isten meg is bánta sikertelen kísérletét, el is pusztította az emberiséget (Noé családját kivéve) de hiába. A túlélők öröklődés útján mégis csak tovább vitték a bűnt³, így a leszármazottak új generációja menthetetlenül rohant saját pusztulásába, melyet egy kordában nem tartható fekete ellenhatalom igyekezett kísértésével végleg megpecsételni.

Szerintük a baj olyan horderejű volt, hogy Isten a világmindenség hatalmas ura és teremtője kénytelen volt személyesen egyik személyében leszállni a földre, a kozmosz e porsemére, hogy - gonosz emberek által meggyilkoltatva saját magát - másik személyének puszt-

¹ Melyeket a tekintélyelvű írástudásra épülő vak hit folytán ma is szinte minden felekezet gondolkodás nélkül elfogad.

² Ez teljesen rendben is volt, mert a tudomány - kornak megfelelő - szemléletéhez igazodott, tehát kezdetben még korszerű és elfogadható volt. Az isteni kinyilatkoztatás szempontjából egyébként is indifferens volt e geocentrikus kép. De sajnálatos módon dogmává merevedett. Oly annyira, hogy e tételt megkérdőjelező - kozmoszt vizionáló - Giordano Bruno életével fizetett „eretnységéért”.

³ És ez a – Isten bölcsességével, igazságosságával valamint az örökléstan mai ismereteivel szöges ellentétben álló - tan ma is érvényben van. Maga a bűnösség igaz, de az ok súlyosan téves.

tító haragját lecsillapítsa ártatlanul megölt egyik személye vérével⁴. A nyilvánvaló képtelenséget aztán a titkok titkának nevezve vesznek szellemi erőszakot a józanészen és igazságérzeten. A hívő keresztények a Biblia és az evangéliumok tekintélyét véelve e tanok mögött valahogy még túlteszik magukat a képtelenségen. De egy hit nélkül tengődő, netán gondolkodó embernek rendkívül nehéz elfogadnia az észellenes tanokat.

E tanok de facto erőteljesen megkérdőjelezzik Isten hatalmát, bölcsességét, igazságosságát és szeretetét. Az emberi könyörtelenség és gonoszság jegyeit (is) magán viselő - kettős természetű - Istent állítanak a hit középpontjába. Kiszolgálják az emberi restséget is a jézusi vér általi bűntörlés ígéretével, pusztán a hit általi megigazulás túlhangsúlyozásával⁵ (ellentétben a szeretet cselekedeteinek aktív - állandó erőfeszítést igénylő - gyakorlását hangsúlyozó jézusi intelmekkel).

A bölcs isteni lélekmentés tervszerű, tökéletes földi programja - a bűnös emberi írástudás békaperspektívájában - százalmas kísérletezgetésként, a jó és rossz – mint egyenrangú felek - elkeseredett küzdelmeként van láttatva, ahol a Mindenható üdvözítési terve részleges kudarcot vall. A Lét Ura még önmaga feláldozásával sem képes megakadályozni az általa teremtett lelkek millióinak kárhozatba hullását. Érthetetlen okból – miután a földre vetette angyalaival együtt - eltűri a Sátán pusztító kísértését az emberek között, és csak a világ végén tudja végleg legyőzni a gonoszt. Addig is milliószámra teremti a kárhozatba kerülőket, annak ellenére, hogy mindenhatóságánál fogva tökéletesen tisztában van szabad akaratú gyermekeinek tökéletlenségéből fakadó téves döntésével. És mindez az első emberpár bűnbeesésének következménye⁶.

És az írástudók az igazságérzet jaj-kiáltására - isteni titokra, az ő szuverén jótetszésére hivatkozva - semmilyen értelmes választ nem adnak, csak vallási paneleket.

Isten a minden teremtményét személyesen ismerő és szerető gondviselő Mennyei Atya nemcsak a parányi föld (ld. **1.sz melléklet** az írás végén), hanem a roppant méretű (jelenlegi ismereteink szerint 1000 milliárd galaxist tartalmazó) kozmosz ura, teremtője és fenntartója⁷. Az alázat minimumát fel kellene vennünk, amikor a megváltásról kialakítjuk hittanainkat. Ha másért nem, okulásként érdemes lenne tanulmányozni az ateista tagadás gúnyolódásait, hogy végre hiteles érvek sorakozzanak fel az élő hit mellett. Rendkívül sajnálatos, hogy a túlhaladott ókori tudomány erőteljesen képviselve van a hittanokban, egyszerűen ott ragadt. Ugyanakkor modern kor tudomány eredményeivel nem tudnak, vagy nem mernek mit kezdeni, mert óhatatlanul fény derülne korábbi tévedésekre⁸.

A hittudomány valójában nem is tudomány, hanem a felekezeti tantételek teoretikus élön tartása, és a bibliai szövegértelmezés felekezet specifikus művelése. A Biblia lett az a szellemi szénásszekér⁹, amelyről mindenki igazolhatja tantételeit és tévedéseit. Felsőfokú tanintézmények sokasága öröködi a felekezeteket elválasztó falak megerősítésén. Az ökumené a szégyenteljes helyzet hamis kezelése, a nézeteltérések leplezése a laikusok elől. És senkit nem zavar, hogy a hitelvek egy része gyökeresen eltér a másiktól, és ami még nagyobb baj, összeegyeztethetetlen az evangéliumok szellemiségével.

⁴ És még ma is ez a bizarr feltevés képezi a keresztény megváltástan legszentebb titkát. **Holott az Úr eljövételének egyedüli célja a világosság kiárasztása volt, mely világosság hatására a bűnös emberi lélek törvényességé formálódik, megváltatva a bűn és szenvedés fogságából.** Jézus tudta, hogy a bűn heves ellenállása következtében tanítói küldetése kínhalállal fog végződni, mégis az emberiség iránti szeretetből vállalta e súlyos küldetést. **Kereszthalála nem az Atyának bemutatott engesztelő áldozat, hanem az emberért meghozott szeretetáldozat volt.**

⁵ Elsősorban a protestáns egyházaknál jellemző.

⁶ E borzalmas, elképesztő tévedések a szeretetet nélkülöző Biblia értelmezésből keletkeztek, az emberi gonoszság és ostobaság Istenre vetítésével.

⁷ Az ember számára felfoghatatlan hatalom, aki ennek ellenére nem egy kozmikus személytelen „erő” hanem a világegyetem személyes uralkodója és legfőbb jötevője, akiről Jézus mutatta meg az ember számára is érthető módon a lényegét: a szeretet, megbocsátás, bölcsesség és hatalom abszolút birtokosa.

⁸ Így volt ez a középkorban (csak akkor hatalmi alapállásból), és így van ma is. Ezáltal az értelmes gondolkodás isteni ajándékát kiiktatták a hit építéséből.

⁹ Az utalás Hieronymus Bosch németalföldi festő azonos című triptichonjára utal.

Pedig Jézus világos ígéretet tett a minden igazságra való elvezettetésről, de a hivatalos írástudás nem kér a kereszténység egységét megalapozó, a tévedéseket felszámoló újkori mennyei tanításokból. Ahogy a Megváltó korában, úgy ma is – a gőgös írástudás fertőzésétől mentes - laikusok, a lélek koldusai, hivatalos tekintéllyel, akadémiai tagsággal nem rendelkező személyek birtokolják a kereszténység egységére alkalmas egyszerű ismereteket.

A hittudomány nem más, mint a mennyei tanok meghamisítása emberi okoskodásokkal. A kereszténység egységének akadályozója, egy ellenérdekelt réteg által fenntartva.

Nincs szükség elméleteket gyártó keresztény gondolkodókra, de szükség van gondolkodó hívő keresztényekre. A Biblia csúcstanítását képező evangéliumok megértése és megértetése nem igényel tudósokat, hanem példamutató tanítókat, lelki vezetőket. Az evangéliumok minden tudnivalót bőségesen tartalmaznak az üdvösségre jutáshoz..

2014-10-10

1.sz. melléklet: A „világmindenség közepe”

(A Szaturnusz közelében elhaladó Cassini űrszonda felvétele a földről.)

